

Legyünk igazak és feddhetetlenek!

Egy kicsit vissza kell lapoznunk a fejezet elejéig. Itt azt olvashatjuk Lukácstól, hogy „...mindennek gondosan utánajártam...”. Nem is kételkedhetünk a szavában, de talán úgy kell értenünk ezt a kijelentését, hogy „...tőlem telhetően és a teológiai látásmódomnak megfelelően szűrtem ki a hozzáférhető információkat”. Örök rejtély marad számomra, hogy „abban” az időben – évtizedekkel a Jézus-„esemény” után – hogyan lehetett visszamenőleg hiteles adatokhoz jutni.

De talán a mai evangéliumi részletben nem is az a fontos, hogy pontosan így történt-e a két nagy-szerű asszony találkozása vagy sem. Inkább a Lukács által szándékolt üzenetét próbálom kihámozni.

Azok az asszonyok, akik már átérték az áldott állapot felismerését, tudják, hogy ez mekkora öröm... (mi férfiak pedig csak sejtjük ☺). A történetünkben két ilyen nő szerepel. Erzsébetről – aki egyébként meddő és idős, tehát a gyermekvállalás esélye inkább nulla, mint 1% – (és férjéről) ezt írja Lukács: „Mindketten igazak voltak Isten előtt, és feddhetetlenül megtartották az Úr minden parancsát és rendelkezését.” Már is az evangélium egyik üzeneténél vagyunk: *A szeretet parancsa szerint élő ember számára nincs lehetetlen! Az Istenbe vetett feltétel nélküli bizalom „csodás” eseményeket indukálhat az ember életében.*

Mária áldott állapotba kerülése is rendkívüli körülmények „között” történik. Rendkívüli, mert bevallása szerint férfival nincs kapcsolata... Talán itt kereshetjük Lukács üzenetének célját. Isten szeretne belépni az életünkbe, és szebbé, boldogabbá akarja tenni azt. A feltétel: igent kell mondani RÁ. Ez azt jelenti, hogy a szeretet törvényszerűségei szerint alakítjuk az életünket.

A harmadik üzenet pedig: ezt az örömet meg kell osztanunk valakivel, valakikkel, aki-akik szintén megosztják hasonló élményüket velünk. Az egymás örömeiben osztozás egymás örömeinek megduplázása, aminek erejében többre vagyunk képesek, mint anélkül.

Lukács Teofilnak ajánlja a könyvét, aki nevének jelentése szerint: *istenszerető*. Rajta keresztül számunkra is ajánlja, legyünk tehát *istenszeretők*!

Miklovicz Laci, Nőtincs

Ugyanis mihelyt fülemhez ért üdvözlésed hangja, ugrálni kezdett örömujjongással méhemben a magzat.” (Lk 1,44)

- Mely szavak ereje jut el a fülemtől a bensőmig?
- Mennyire teszem magam alkalmassá a boldogságra?
- Mennyire figyelek hitem boldogító voltára?

Angel